

UPRAVNI SUD U ZAGREBU

1630

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Meri Dominis Herman te Hadjesti Beštak, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja OT-OPTIMA TELEKOM d.d., Zagreb, Bani 75/a, kojeg zastupa Irena Bošnjaković mag. iur., protiv tuženika Regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (ranije: Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije), Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa Jagoda Peleponjko, službena osoba, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Maria Mesića iz Zagreba, Side Košutić 22, radi rješavanja spora između korisnika i operatora, 3. lipnja 2015.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, klasa: UP/I-344-08/13-01/276, urbroj: 376-05/SAH-13-05 (DB) od 5. lipnja 2013.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem tuženika klasa: UP/I-344-08/13-01/276, urbroj: 376-05/SAH-13-05 (DB) od 5. lipnja 2013., u točki 1. usvojen je prigovor korisnika Marija Mesića, S. Košutić 22 iz Zagreba, na nemogućnost raskida pretplatničkog ugovora bez naplate naknade za prijevremeni raskid ugovora za pretplatnički broj 01/3460-426 i svih mjesečnih naknada od listopada 2012. godine do ožujka 2013. godine, obračunatih od strane trgovačkog društva Optime i Telekom d.d., Bani 75a, Buzin. Točkom 2. izreke naloženo je tužitelju da u roku od 15 dana od dana primitka odluke, korisniku omogući raskid pretplatničkog ugovora bez naplate naknade zbog prijevremenog raskida te da izvrši otpis naplaćenih mjesečnih naknada za razdoblje od mjeseca listopada 2012., a u slučaju da su računi već plaćeni u cijelosti, korisniku vratiti više zaračunate iznose.

Tužitelj u tužbi u bitnome navodi da upravni akt tuženika pobija iz razloga pogrešne primjene materijalnog prava i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja. Smatra da je tuženik nepravilno primijenio odredbu članka 41. i članka 45. Zakona o zaštiti potrošača, kao i odredbe članka 41. i članka 50. Zakona o elektroničkim komunikacijama. Napominje kako je u predmetnom slučaju, suprotno odluci tuženika i sukladno Zakonu o zaštiti potrošača zaključen novi ugovor s korisnikom, pa da stoga i postoji osnova za naplatom naknade zbog prijevremenog raskida pretplatničkog odnosa i to na temelju članka 41. stavka 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama. Navodi kako je pretplatniku prilikom zaključenja ugovora sredstvom daljinske komunikacije (telefon) u cijelosti u skladu s odredbom članka 43. Zakona o zaštiti potrošača, dana prethodna obavijest i to 1. ožujka 2012., kojom prilikom je prije sklapanja ugovora pretplatnik bio upoznat sa ponudenom uslugom i bitnim elementima ugovora, odnosno sa svim pravima i obvezama koje iz ugovora proizlaze, kao i sa svim pogodnostima koje ostvaruje zaključenjem novog ugovora s obveznim trajanjem od 24 mjeseca. Napominje kako je pretplatnik tada izrazio pristanak, a na temelju čega je kako navodi novi ugovor s obveznim trajanjem od 24 mjeseca sklopljen putem sredstava daljinske komunikacije i počeo proizvoditi pravne učinke. Smatra kako je nedvojbeno da je ugovor sklopljen putem telefona, a sukladno Zakonu o zaštiti potrošača, kao propisu koji uređuje način sklapanja ugovora, a ne tek primitkom potvrde prethodne obavijesti. Ističe kako je tuženik pogrešno protumačio odredbu članka 50. Zakona o elektroničkim komunikacijama te da nije uzeo u obzir da prestankom ugovorne obveze ne prestaje pretplatnički odnos sve do trenutka dok pretplatnik ne podnese pisanih zahtjev za raskidom pretplatničkog odnosa. Smatra da je tuženik neopravdano naložio otpis mjesečnih naknada, iako je bilo evidentno da je pretplatnik neosnovano tvrdio kako je ugovor s 1. ožujkom 2012., smatrao raskinutim, a nakon toga datuma